

Brīvprātīgā Autora literārā e-avīze Jubilejas numurs

NR. 12 | APRĪLIS, 2020 | IZNĀK REIZI MĒNESĪ



Sveicināts, lasītāj!

Lasot šo numuru— sevī vari līksmot un priecāties, cik nu tas ir iespējams šajā Laikā, kad esam pašizolācijā, par to, ka viens gads jau apritējis manai e-avīzei. Pateicos par to, ka esi līdzdzīvojis e-avīzes ierakstiem, ka esi apskatījis un vērojis bildes, ka priecājies par to, ka šādu e-avīzi saņem dāvinājumā—1x mēnesī, visu gadu jau, jo tajā es dāvinu daļiņu no sevis, no savas Gara Maizes kumosa— tieši Tev, kas latviski proti lasīt. Es sirsnīgi pateicos tiem cilvēkiem, kuri iedrošina vēl šobalt' dien—turpināt šo projektu, kā arī—pateicos tiem, kuri uzmundrina, neskopojoties— ar labu vārdu, ar kādu superjauku padomu, ar laba vēlējumu.

Atceroties pirmos e-avīzes numurus, manā sejā atplaukst smaidis. Labs bija sākums, kurā jaunas idejas bira, kā no pārplūšanas raga. Brīnišķīgs kopdarbs šī e-avīze plānojās būt! Izskatījās, ka tieši šis ir tas projekts, kurš skartu – latviešu valodā runājošo cilvēku sirdis—atpūtas brīžos –dvēseliski mīļi, jo šīs e-avīzes idejas—pamatu pamatā— bija, un ir, tas, ka šis ir **brīvprātīgs autora darbu dāvinājums ikvienam, kurš mīl dzeju, kurš mīl latviešu jauno laiku autoru darbus lasīt, kurš interesējas par mūsdienu autoriem, kuri, varbūt pat – nepublicējas tālāk par draugiem.lv, vai facebook.**

Sākums bija patīkams, nenoliedzami, jo— tik ļoti, ļoti daudz autoru atsaucās, ka bija jāsastāda pat saraksts, kurš un kurā numurā— publicēs savus darbus. Pateicos par to! Protams, ka bija arī tie, kuri atteica publicēties, ar skeptiskumu noraugoties ikvienā manis rakstītā vārdā, vai idejā, kuru es ierakstīju apspriešanai—draugos.lv, vai facebook. Protams, ka nepatīkams bija brīdis, kad atklājās visu mūsu „labākās” domas vienam par otru, un par projektu kopumā... Bet! Tam visam pāri, kā varavīksne vizoša—neapraktāmi liels vizēja prieks, par kopdarbību, par atsaucību, par iedvesmojošām idejām, no tokolosālo cilvēku—autoru pašu puses, kuri, ar entuziasmu— iesaistījās katras nākamās e-avīzes jaunā numura sagatavošanā.... Bet! Tā dzīvē dažreiz notiek, ka neiet, kā plānots! Un tad, vienkārši - ir jāpamet ierastā vide, ja rodas nekādus augļus nenesošas domstarpības, vai nesapratne, vai šaubas par otra cilvēka labo nodomu esamību. Iespējams, ka - kaut kādā mirklī, tieši attālumam arī, tomēr—radīja nojausmu, par kaut kādu robežu esamību, ko es iekšēji nevarēju pieņemt tobrīd, par cik tomēr—es esmu cilvēks, kuram ir nepatīkami—kaut kādi dogmatiski izteicieni, vai jebkādi iedalījumi— pa “plauktiem”, vai kā nu tur— „aizkulisēs” tiek sadalīti visi tie— rakstošie, tieši tāpat, kā man ir nepatīkamas arī jebkādas— nepretimnākšanas, nedz sadzirdēšana, kaut kādi— pārpratumi, vai pat—aprunāšanas, kas, laikam jau dažiem ir— dzīves rutīnas radītas sekas tomēr ... Atklāsme, ka vēlos tikai pozitīvu sev apkārt— lika man pieņemt lēmumu darboties e-avīzes projektā— vienai! Tā arī notika! E- avīzes Nr.4 — tika personalizēts, un ieguva— **viena brīvprātīgā autora e-avīzes statusu.** Visu šo notikumu amplitūdā, es tieši šajā — viena gada jubilejas numurā—tomēr vēlos publiski pateikties visiem, un katram personīgi, nevienu neiedalot nekādās kategorijās, par to, ka esi bijis atsaucīgs un esi sadarbojies—sākumposmā—publicējoties e-avīzē. Tātad— neatkarīgi no tā, kurā pasaules malā katrs dzīvojam, kādā attālumā esam—viens no otra, un— neatkarīgi no kāda tur—stāvokļa sabiedrībā, vai no ieņemamā amata, vai no atestātu, diplomu daudzuma, vai cilvēcisko impulsu demonstrēšanas, vai dogmu projicēšanas, vai ieradumu, pieradumu demonstrēšanas, vai no temperamenta atrādīšanas, vai pašpiešķirtām— zemākās, vai augstākās pilotāžas—inteligences pakāpēm—starojuma, vai no kādām—atpazīšanās, pazīšanās rangiem saistītiem, vai — enerģiskuma, entuziasma piepildītiem, vai vienkārši— garstāvokļu maiņu biežuma atkarīgajiem, vai kā savādāk— atšķirību, iedalījuma identificēšanu īpašniekiem esot, lai skan —**liels un milzīgs paldies visiem autoriem.** Proti, Paldies tiem, kuri saprot pareizi vārdu salikumu—**brīvprātīgs dāvinājums**, nemeklējot zemtekstus. Šī e- avīze turpina savu darbību. Es turpinu publicēt tajā savus darbus, un ticiet man, -veidojot katru nākamo numuru, un to publicējot internetā, es priecājos par to, tieši tāpat, kā priecājos par pašu pirmo e-avīzes numuru! Paldies Tev par to vien, ka lasi šo e- avīzi. Lai kopā mums ir jauki atpūtas brīži, lai ir tā ticība labajam, ka otrā cilvēkā arī ir tikpat daudz labā, kā sevī pašā! Lai ir tā cerība—veiksmē, jo, manuprāt—dzeja, tas tomēr ir kas dvēseli veldzējošs, sevišķi šajā —pašizolācijas Laikā, kad tā ir tik ļoti nepieciešama, kā autoriem, tā lasītājiem! Vēlu ļoti labu veselību! Ar cieņu, e-avīzes idejas autore—Sigita Sīle



... cik daudz mīfuma ir Tevī,
Tik Tu to, kā liesma- izstaro.
Cik daudz sirsnības ir Tevī,
Tik to sajūt katrs, kuru Tu samīļo
Kā Tavā dzīvē priekš mutiņo,
To katrs nojaut var,
Jo ikviens vārds jūsmu dod-
Un atbalsi otra sirdī rod!

Sigita Sīle

... cik daudz mīfuma Tevī...

Foto –Sigita Sīle



Rīts tik glīts,
Ar ābeļziediem ābelēs, kas vējā trīs,
Mans sveiciens— Draugs, labrīt!
Šo pašu mirkli pāri pasaulei trauks,
Ar taureņa spārnu vēdām,
Ar bitīti sanošo,
Kas ābeļziedu nektāru bauda.
Sveiciens steidzas pie Tevis—
Mīļi jauks, mans Draugs.
Tas dienu baudīt sauc,
Jo nevajag daudz,
Lai labus vārdus teiktu,
Tikai tik vien, kā domās labu vēlēt,
Un samīlot, no attāluma—spēt!

©S.Sīle.



Tu neticēsi, bet viss ir -
Gan zosu klaigās, gan naktīs sidrabbaltās,
Ir tas, ko vēlējamies jaunības alkās,
Jo sajūt virsmas— jūtās bangojošās.
Nav peļams vairs nekas, kad briedums,
Ko iedomībā pēlām— jauns katrs būdams.
Mēs tagad svētsvinīgi— visu, visu—
Pieņemšanā, katrs savā, pieņemam.
Tu neticēsi, bet to dzīve rāda—
Vairs nemīlams nav it nekas...
Ir gandarījums, kuru nesam,
Kā ērkšķu kroni Jēzus nesis reiz!
Tā dara briedums sevi pieteikdams,
Un zosis, naktīs sudrabbaltās, kliez,
Ir tas, ko vēlējamies jaunības alkās -
Katrs mirklis— mīļumu sniedz!

Ar mani runā pavasaris,
Ar Tevi arī, skaties-
Jau tulpes veras pretī,
Un gaisma ilga - ilgst!
Smaržīgas narcises smeļ,
Modies taurenis -skrej,
Bite cīnās ar miegu-
Pirmos lidojumus veic!
.
Ar mani runā pavasaris,
Ar Tevi arī, dzirdi?
Te strauts ko nočukst priekā,
Te bērzu sulām klāt jau tiekam,
Un malkiem spēka dziru dzeram,
Līst esībā— spirtgs dzīvesprieks!

Ir nācis pavasaris—
Dziļ! dziļ! pārliecībā,
Ka Tu un es— runājam ar to,
Ar pavasari tikko atnākušo,
Caur sirdi skatamies,
Un sirdī-dzirdam,
Pavasara dailes čukstos,
Kā debešķīgā baudā—grimstam!

©S.Sīle.



Kad pavasaris sveicina,
Visur saskatīt var viņas—
Prieka, jūsmas nesējiņas,
Veiksmītes, kas laimi nes.
Gan bērzu sulas malkā viņas,
Gan ziedā, tikko plaukušā,
Gan maigā bitītē, kas zumēdama lidinas pļavā,
Gan priecīgi skrejošā strautā,
Gan gājputnā, kas atgriežas no ceļa tālā!

*

Lai sajūsma— aug augumā,
Kad pavasaris pilnā plaukumā!
Lai noskaņojums līkums arvien,
No laimes lai reibsti— ikdien!

©S.Sīle

Medains šis pavasaris –
Pienenēs acis kad lūkojas,
Pieskaras kaut kas ēterisks,
Ar mani, kas savienojas.
Un es sāku piederēt pienenei,
Jo ar tevi – atstatums liels,
Tiešs tuvums šobrīd nav iespējams,
Tas ir likums, tabu un aizliegums!
Tāpēc nepārmet ne reizi man to,
Ka tuva kļūstu es medainai pienenei,
Vienkārši –viņa ir manā tuvumā—
Šī pavasara rītos un vakaros!
Bet mūsu sirdis lai – saprašānā,
Un kopā, vien – domiņās,
Kuras skar, tik ļoti, ļoti savādi,
Bez fiziskas pieskaršanās!

.

Medains šis pavasaris –
Pienenēs acis kad lūkojas,
Jo pieskaras kaut kas ēterisks,
Manī kaut kas, ar tevi – savienojas.

©S.Sīle

Viss nāk tā— pa kluso,
Ar taureņiem, ar dzirksti,
Kurā, liekas— lido,
Un spīgsti, ai, kā spīgsti!

*

Viss nāk tā— pa istam,
Ar mirkļa vērienu, ar jūsmu,
Kurā— mīli-mīlot,
Un staro, ai, kā staro!

*

Viss nāk tā— pa skaisto,
Ar ziediem, ar plauksmi,
Kuros smaržu -sasmaržo,
Un kvēlo, ai, kā kvēlo!

©S.Sīle



Esam pašizolācijā, covid –19 sakarā, jau no februāra, 2020. Tēma –pašizolācijas dienu dzejojumi.

Lūkojos jaunā pavasara lapās

Pilādžu rozetes riešamies redzu,
Un ķirsi, kas nozied, lapām parādotes...
Tā, vērojot, aizgriežu muguru domām,
Kurās kaites, slimības, vīrusi lodā...

.
Koku dvēselēs – viss notiek! Cilvēkā arī—
Prieks rosās, kurā Dzīvesziņa ir noteicošā,
Ja vien ne tas, ka esam pašizolācijā,
Kurā, kā mākonis – neziņa nomācošā...

.
Bet skatos – uz pilādžu jaunajām lapām,
Rozetēm, kas drīz plauks baltas, kā sniegš,
Un lūdzoš – palīdzi, palīdzi mums, Dievs,
Lai laimīgs ir katrs, tomēr, ikdien' !

©S.Sīle



Mīlestība stiprākā jūta

Mīlestība—paliek un būs—
Stiprākā jūta, no visām,
Tā arī tagad, Laikā, kad vīruss—
Sajūtās dzīvo visvairāk!

*

Liekas, visu pasauli mīli—
Daudz, daudz dziļāk, kā agrāk,
Un itin kā—saplūsti ar to—
Sirsnīgā pateicībā!

*

Tāpēc, lai skan stiprinoši:
Droši stāvu uz Zemes es!
Kaļot plānus, ko nākotne nes,
Īstenot kurus— mīlestība spēš!

©S.Sīle.

P/S

Šeit runa par bezgalīgo mīlestību,
kurā mīlam— Zemi, Pasauli, un visu,
ko vien VisAugstākais mums dāvājis
dzimstot!

Teiksmaini mākoņi

Teiksmaini mākoņi,
Saulainas domas-
Cauri grūtumiem nes, kā uz rokām,
Kur vien liec soli –
Vid ziedu daile,
Tev, kas pasaulē mīli lūkojies!

*

Teiksmaini mākoņi,
Saulainas domas,
Cauri ikdienai ved, kā pie rokas,
Kur vien paskaties-
Miers un skaistums,
Tev, kas pasaulē mīli lūkojies!

© S.Sīle

Pasaules plašajos ūdeņos—
Saldme un arī sālums,
Vien, kas prāta prērijās cilvēkam,
Tāds, lūk, uzrodas jautājums?!
Šodienas domu rosmē,
Spēks lai, un sapratne, ka—
Pasaules ūdeņos saldme,
Un arī sālums- dominē!

© S.Sīle

Pavasari baudīt -lēni, lēni brien

Tu man rādi zilo vizbulīšu pili,
Es atzīstos, ka mīlu šo mirkli—
Pie kājām ziedi, plaukstā siltums arī,
Viss bezgalīgu mīlestību izstaro.

*

Šī starojošā gaisma ieviz sejā-
Es nemanot, - ar tevi saplūstu,
Nav atstatuma, kurā vēju dejas,
Vien stāvu— ārpusauli aizmirstot.

*

Tavs miers kļūst mani stiprinošs,
Ka atspīrgstu no tā, ko jūtu,
Kā gaiss, ir mirklis— zilo vizbulīšu pili,
Lai ārpusaulis uztraukumi zustu!

*

Tu skaties tā, kā izgaismodams to,
Ko dziļi dvēselē sev slēpju es,
Zilo vizbulīšu ziedu tūkstot's, šķiet,
No pašas bezgalības—mīlestību nes!

*

Un mirkļa negaistošā daile vij,
Ar tevi— vienu— sudrabpavedienu,
Zilo vizbulīšu pili, mūsu sirdis—
Pavasari baudīt jaunu— lēni, lēni brien.

©S.Sīle.

*Kad sēsties pie kafijkrūzes (vai tējas tases!) -
rītos agros, kad mosties jaunai dienai, tad
sveiciens mīļš lai skar virtuāli—draugus
labus, radus, mīļos, kuri—tuvi, tāli!
Mēs taču visi esam labi, vai ne tā?*

Dzejolis— Labrīt! Labrīt!

Sēsties krēslā, saki - Labrīt, -
Putniem, kas garām logam skrien,
Viņi nevēro kokos tāpat vien-
Jaunās nedēļas dienas iesvēta tie.

.

Sēsties, lai savu sirsnīgo domu,
Vari mīļiem draugiem veltīt,
Lai pašiem vismīļākajiem vārdiem-
Vari tos sveikt, tieši šorīt!

..

Sēsties! Re, aizspurdz putni debesīs-
Pret Sauli zīmējot lokus skaistus,
Un Saules stari tiem spārnos viz,
Lai labestība Tevi mirdz !

©S.Sīle

Lai tomēr labākas sajūtas

Dievs ir, un eņģeļi arī!
Tie sargādami lūdž darīt,
To, kas dzīvē svarīgs,
Un, ja lūdž, - palīdz arī!
Tā doma malā nobīdās,
Kas šaubas sēj un dīdās,
Re, acumirkli sajūtās—
Dievs un eņģeļi—steidz, palīdz!
Jo domas ir tās raķetes,
Kurās spīd kas – bažīgs,
Kamēr spēku rod lūgšanā,
Ar dievpalīgu – prom vairīt!

.

(Man to savu domu jūklī –
Arī notiek sacikstes,
Es to labo domu turu,
Bet tā baiļu –izspraucas!
To, kā kumeļu es mācu –
Lūgšanas spēka pātdadziņu senu,
Lai pat doma –sīkākā –
Spēcinātu, ne šaubas sētu!)

©S.Sīle.

P/S Cenšos atvairīt ik vienu šaubu zibsnī! Lai tas manu/ mūsu! - harmoniju nejauca. Zinu, ka pasaulē ir daudz cilvēku, kuri slimo, tādēļ, lūgšanu minu, lai spēks -mums visiem! Ļoti ilgojos, un vēlos, lai viss atgriežas sliedēs. Mana māsa no Zviedrijas atrakstīja vēstuli- .. ceļos, eju uz darbu, tik kolosāls pavasara gaiss, bet doma izšalc cauri—Bet taču tas vīruss... ak, kā aizskāra šī frāze arī mani, līdz sirds dziļumiem, Jo, mēs jau katrs, katrs - vēlamies dzīvot skaisti pasaulē (izņemot dažus, kuri vellatai kalpo!) Tāpēc ! Lai man pašai, lai mums visiem -ticība, ka Dievs un eņģeļi palīdz, vismaz mums, tiem, kas pasaulē vieš šo harmoniju. kas novērtē katru mirkli dzīvē. Veseli!

Krustvārdu mīklas atbildes vārds ir -PROT. DomAtziņa skan :

“Cilvēks, kurš daudz smaida, arī raudāt aiz Laimes – var un prot!” © S.Sīle

Pavasara putnu dziesmas—
Draudzības pilnas skan,
Tāda—pasaulīga mīlestība—
Patīk ļoti, ļoti man!
Allaž Saule, manos vaibstos—
Smaidu sastop, Draugs,
Arī šalcošs vējš, vai lietus—
Smaidu manu jauš!
Tāda ikdiena man tīk,
Tādā dzīvot— labpatīk,
Nevis raižu pārpilnā,
Par to—kas būs rīt?!

*

Diendienā tagad var—
Sajūtas savas spodrināt,
Tieši no tām—mūsu ikdiena,
Skan, vai neskan—laimīgā melodijā!

© S.Sīle

Foto –Sigita Sīle, Pērle –debess plaukstā



Puse no puses, bet varbūt vairāk,
Par vīrusu – runā un runā,
Izmisums un pat neziņas šautra,
Mūsu ikdienā spraucas uz Urrā.
Vien savā spēkā un apziņā ko rodam—
Daram, ko Dievs sapratnē dod,
Saprāta balsi atrodot to,
Iespējami, mums katram – vislabāko.

.

Debesis mierīgas! Daba priecē!
Spēku kur ņemt – tik daudz!
Tāpēc ir izvēle, lai tas viss nesmacē –
Gaisu elpojam šo, tik pavasar'piepildīto!
Lai savu dzīvi nu dzīvojam tā,
Kā līdz šim, tikai— piesardzīgāk!
Jo, kas būs – pareģojuma nav,
Pavasar's lai – lolo un priecē!

©S.Sīle

Atmet matu cirtu smalki,
Tāpat atmet bailu saukli,
Darbs pēc darba, lai ir prātā—
Paliek drūmums lai—novārtā!
Iztaisoņies! Esi tāds –
Vienmēr omā priecīgā!
Lai ar kāds vējš ārpusē,
Tas nudien – neskādē!

*

Atmet matu cirtu smalki,
Tāpat atmet— baili saltu,
Lai šajā Laikā – kopā—
Sevi, otru –iedrošinātu!

© S. Sīle

Lieldienu tēmā pierakstījies šis darbs—

Baznīcu vitrāžās allaž saule,
Un ieejot, skatoties altārī—
Nozūd cilvēka lielākās bažas—
Ticība apņem, klusināts prieks sirdī list.
Ar pietāti domās lūgsna nāk—
Pateicībā, sirsnībā, mīlestībā,
Un saulesstars, kas vitrāžā viz,
Klātbūtni, VisAugstākā liecina!
Tā vēl var justies arī Dabā—
Stāvot - noru, mežu, vēju šalkoņā,
Ar dabisko tādējādi saplūstot—
Esībā, būtībā -mierpilnīgā!

© S. Sīle

P/S Šajā Laikā tika sniegta arī intervija, kuru var
izlasīt egineto.lv, sadaļā—Infotēka—

<https://egineto.lv/sigita-sile-intervija-tiesi-tev/>

Lai ir prieks, ka ir pavasaris, kurā visa pasaule—ziedošā burvībā— rotājas! Paldies, ka lasīji BA Literārās e-avīzes 1. gada jubilejas numura ierakstus!

©S. Sīle.



Pārpublicējot saturu, atsauce uz BA literārā laimes e-avīze , un mani, kā šīs e-avīzes uzturētāju —obligāta.

© BAA literārā e-avīze, 2019